

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2015. május 14.
(mennybemenetel ünnepe)

Szepesy László

JÉZUS KRISZTUS MUNKÁI A MENNYBEN

Énekek: 358; 292,1-4.7

Alapige: Filippi 2,11

„minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.”

Imádkozzunk!

Méltó vagy, megöletett Bárány, hogy végy tőlünk dicséretet, dicsőséget, tiszteletet és hálaadást. Köszönjük Neked, megváltó Úr Jézus Krisztus, hogy a gógotai keresztfán életedet adtad azért, hogy minket megments, ezért imádunk és magasztalunk téged mindenek felett.

Köszönjük Neked, hogy bár fenn a magasságban, szentségben és dicsőségben lakozol, mégis itt lenn a földön velünk vagy. Köszönjük, hogy közelebb vagy annál, minthogyha testileg lennél jelen, mert a mi szívünkben vagy Szentlelked által. Hálát adunk Neked, hogy Óáltala munkáلكodsz a mi életünkben, szívünkben, és megadod azt az igazi örömet, boldogságot, hogy hit által lássunk Téged, mert boldog az, aki nem lát, és hisz Tebenned.

Urunk, bocsáss meg nekünk, amikor pusztán e földi dolgokkal és életünk gondjaival van tele a szívünk, és Téged nem veszünk észre. Bocsásd meg, amikor nem keressük a Te országodat és igazságodat, hanem a hétköznapi gondok: mit együnk, mit igyunk, mivel ruházkodjunk, családunk problémáit hogyan kezeljük, a munkahelyünkön hogyan oldjuk meg a ránk nehezedő terheket, mindezek annyira lefoglálnak bennünket, hogy Téged nem veszünk észre.

De köszönjük azt, hogy Szentlelkedet küldöd, aki el tudja bennünk végezni, hogy az odafelvalókkal is törődjünk, és hogy mindennel Tehozzád tudjunk fordulni.

Köszönjük, hogy egybegyűlhettünk neved imádására, magasztalására, és köszönjük, hogy a mennyei istentiszteletben – amelyről Igédben beszámolsz – mi is imádságainkkal, énekeinkkel, hálaadásunkkal, Rád figyelésünkkel, szívünk őszinte alázatával, bűnbánatunkkal részt vehetünk.

Kérünk, hogy Te is legyél itt közöttünk úgy, hogy formálj bennünket. Kérünk, hogy ne pusztán hálaadásra, hanem az élet istentiszteletére készíts bennünket. Hadd kérjük, hogy szólalj meg úgy, hogy az ige a szívig hadd jusson el, ne csak a fülünkig. Köszönjük, hogy megígérted, hogy ezt el tudod végezni, és köszönjük, hogy bízhatunk szent jelenlétedben. Kegyelmedben bízva kérünk, hallgasd meg kéréseinket.

Ámen.

Igehirdetés

A Szentírás nem csupán Jézus Krisztus földi életéről és tetteiről számol be részletesen az evangéliumokban, hanem – mint azt jól tudjuk – az Újszövetség többi könyvében arról is szó esik, hogy mit tesz a mi Megváltó Urunk az óta, hogy a mennybe vitetett. Mert a megváltás munkájának elvégzésével Jézus Krisztus Atyától kapott feladata és küldetése nem ért véget, hanem folytatódik mindazzal, amit a mai napon is véghezvisz közöttünk, ülve az Atya Isten jobb-ján. A felolvasott rövid igevers összefoglalja mindazt, amit Megváltó Urunk tesz a mennyben. Ezt olvastuk Páltól: „*az Atya Isten dicsőségére*” munkálkodik. És ha számunkra örömteli, új életet és hitet teremtő dolog tudni azt, hogy megváltott bennünket a golgotai kereszten és feltámadt értünk, akkor annak tudása is, hogy most hogyan munkálkodik a mennyből, erősíti és bátorítja hitünket.

Ezért a mai ünnepi istentiszteletünkön Jézus Krisztus mennyben végzett munkáiról lesz szó. Hosszasan ki lehetne fejteni, hogy mi mindent tesz Ő értünk, de ma csak 3 pontban szeretném röviden összefoglalni a legfőbb, a legfontosabb munkáit. Ezeket a tevékenységeit legegyszerűbben azon tisztségei szerint csoportosíthatjuk, amelyeket mind a mai napig betölt. Ezek a tisztségei a következők: Ő a mindenség Ura és Királya, azután népének Főpapja, harmadszor pedig mindannyiunk legfőbb Prófétája és Tanítója. Ezek alapján nézzük meg, hogy mit is tesz Jézus Krisztus Isten dicsőségére és a mi javunkra nap, mint nap.

1. Először is a mennybemenetel kapcsán általában arra szoktunk gondolni, hogy Jézus Krisztus az Atya jobb-jára ült, és ott a királyok Királyaként uralkodik és munkálkodik. Természetes, hogy ez jut először az eszünkbe, hisz Ő maga is felvitetése előtt erről beszélt az apostoloknak, amikor azt mondta, hogy neki adatott minden hatalom mennyen és földön. Az apostoli hitvallásban is egymást követi ez a két rész, mert azután, hogy azt mondjuk, hogy „felment a mennybe”, utána rögtön azt valljuk meg, hogy „ül a mindenható Atya Isten jobb-ján”. Tehát az, hogy Ő uralkodik mindenek felett, azt mennybemeneteléhez szoktuk kötni, és ez természetes.

De mit is tesz Ő Királyként? A teljesség igénye nélkül csak néhány dolgot említsünk meg az Ige alapján. Először is Szentlelke és Igéje által uralja és irányítja népét, az Egyházat. Tudjuk jól, hogy ezt nem úgy teszi, mint a földi királyok: nem zsarnokoskodik, nem hatalmaskodik, hanem – ahogyan azt Ő maga is meghagyta – úgy uralkodik, hogy mindenkinél többet szolgál közöttünk. Nemcsak földi élete során láthattuk azt, hogy mennyi jót tett az emberekkel, hogy mennyi ember életét gyógyította meg, hanem mióta beült a királyi szék-

be a mennyben, azóta is szolgál nekünk. Nem egy szobában ülő, kezét hátratevő lusta király, aki élvezi a gazdagságot és dicsőséget, hanem olyan, aki a népe javát keresi, aki minden alattvalójának az életét irányítja, uralja, védi és vezeti.

Nem országok, nem földrészek felett uralkodik. Mert amikor a Sátán felajánlotta Neki, hogy Övé lesz a világ minden országa, annak hatalma és dicsősége, akkor azt akarta, hogy Isten országa egy területileg behatárolt ország legyen. Jézus Krisztus azonban elutasította ezt, mert az Ő országa – ahogyan Pilátusnak is bizonyosságot tesz – „nem e világból való”, és ezért nem is e világi alapokra épül. Az igazság által, Isten igazsága által hajt uralma alá emberi életeteket és szíveket, és az által uralkodik fölöttük. Ezért uralma minden földi király uralmánál messzebb terjed. Lehetne felmérést készíteni, hogy a ma élő királyi családok közül melyiknek van a legnagyobb uradalma, de egyik se venné fel a versenyt Ővele, mert Ő az emberi szív, akarat és kívánság felett uralkodik, és azok felett van neki hatalma. Úrként az Ő szolgálóinak megújítja az értelmét, munkálja bennünk az akarást, és szeretetével ajándékozik meg minket. Szentlelke bennünk él, és az Ige által munkálkodik bennünk.

Az Ő igéje – ami a Szentírás szerint az igazság – jelenti számunkra az irányt ebben a céltévesztett világban. Egy királynak az is feladata, hogy irányt mutasson az ő népének: merre haladjon tovább, merre menjen. Ő parancsolataival, rendelkezéseivel ad mindannyiunknak együttesen, és egyen-egyenként is útmutatást, hogy merre menjünk. Királyként azonban nem egyedül cselekszik. Mindezekfelett való hatalma van, mégis munkatársakat hív el: „Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétáknak, némelyeket evangélistáknak, némelyeket pedig pásztorokul és tanítóknak” és presbiterekül. Mert Ő olyan Király, aki népével együtt munkálkodik. Szolgái által vezeti népét ma is itt a földön.

De uralma nemcsak a földre terjed ki, nemcsak az igaz, hogy Néki „adatott minden hatalom” a földön, hanem a mennyben is. Az angyalok az Ő küldöttei, akik mindig készen állnak eljuttatni az Ő áldásait az övéihez, akik mindig készen állnak arra, hogy megvédjék Isten népét. Példa értékű az, ahogyan ők engedelmeskednek Királyuknak. Az Úri imádságban ezért is kérjük mennyei Atyánkat, hogy úgy legyen meg az Ő akarata itt a földön, amint a mennyben is, mert az angyalok tökéletesen engedelmeskednek Királyuknak.

Mindenható Úrként hatalmat gyakorol a természet erői felett is. A jó idő, megfelelő mennyiségű csapadék, a bőséges termés, vagy éppen a természeti katasztrófák, minden az Ő kezében van. Királyként uralkodik az Ő országával szemben ellenséges erők felett is, és így fog uralkodni mindaddig, míg le nem győzi az utolsó ellenséget is. Napjaink keresztyénüldözői sem kivételek ez alól. Hiába gondolják, hogy minden következmények nélkül bántathatják Isten népét, a királyok Királya őket is kezében tartja, és egyszer számon kéri tőlük tetteiket.

Látjuk tehát, hogy Királyként mennyi mindent tesz a mi Urunk a mennyben.

2. Jézus Krisztus munkája azonban nem korlátozódik királyi tisztére. Ő örökkévaló főpap is. A Szentírás azt a kijelentést, hogy Ő az Atya Isten jobbán ül, nemcsak a királyi tisztjéhez köti, hanem főpapi tisztjéhez is, mert Ő Főpap a

Melkisédek rendje szerint. Amikor a kereszten azt kiáltotta, hogy *„Elvégeztett!”*, ezalatt nem azt értette, hogy papi munkája véget ért tökéletes engesztelő áldozatának bemutatásával, hanem hogy földi szenvedése ért vége. De a Biblia szerint folytatódik papi munkája azáltal, hogy ott ül az Atya Isten jobbján. Zakariás könyvében olvassuk: *„ülni és uralkodni fog az ő székében, és pap is lesz az ő székében”* (6,13). Egyszerre Király és Főpap – a 2 nem zárja ki egymást. És a Zsidókhoz írt levél, nagyon jól tudjuk, hogy számos alkalommal beszél az Ő munkájáról Főpapként, mint aki közbenjár értünk az Atyánál. Krisztus folyamatosan felmutatja az Ő befejezett engesztelő áldozatát az Atyának, mint elegendő alapot Isten megbocsátó kegyelmének odaadására. Az, hogy újabb és újabb emberek kapják meg a kegyelmet, hogy újabb és újabb emberek térnek meg és kezdenek el hinni Istenben, az az Ő közbenjáró munkájának látható eredménye.

De nem csak a megtéréskor, hanem a továbbiakban is láthatjuk papi szolgálatának gyümölcseit. Jézus Krisztus áldozatát folyamatosan hatékonyá teszi a bűnösök megigazulásában és megszentelésében. Az, hogy bűnökből szabadulunk meg, és előrébb haladunk a megszentelődésben, az Ő közbenjáró munkájának köszönhető. Krisztusnak gondja van egyenként mindannyiunkra, arra, hogy egyre inkább levetkőzzük a bűnt, és egyre inkább Istennek éljünk. A hitben való növekedésünk, előbbre jutásunk, megerősödésünk az Ő munkája mibenlünk.

De közbenjárása másra is vonatkozik még: azért könyörög, hogy imáink és szolgálataink elfogadhatókká váljanak Isten számára. Mert mind kéréseinket, mind hálaadásainkat, mind szolgálatainkat tökéletlenné teszi a bűn, és az, hogy sok mindent elmulasztunk megtenni, megköszönni, vagy bocsánatot kérni érte. Jézus Krisztus főpapunkként azonban minden hiányosságunkat kipótolja, és mind imáinkat, mind szolgálatainkat egyetlenegy áldozata által tökéletessé teszi Isten előtt.

Közbenjárását azonban másért is végzi. Azért is könyörög, hogy az Atya gyermekeivé fogadjon bennünket, de nem pusztán, hogy elfogadjon, hanem hogy biztonságban meg is tartson bennünket ebben a világban. János evangéliumában olvashatjuk Jézus Krisztus ún. főpapi imáját, ebben találjuk meg a következőket: *„én ezekért könyörgök: nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál, mert a tieid (...) nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól”*. Mindezeket látva tehát megérthetjük, hogy Krisztus főpapi munkásságának köszönhető nagyon sok minden az életünkben.

3. Végül pedig az Újszövetség arról számol be, hogy Krisztus prófétai munkáját is folytatja a Szentlelken keresztül. Amikor elbúcsúzik a tanítványaitól, megígérte nekik a Vigasztaló, azaz a Szentlélek eljövetelét. Ezeket olvassuk János evangéliumában: *„ama vigasztaló pedig a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam nektek”* (14,26). És egy másik igeversben: *„eljő az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra”* (16,13). Azaz

Jézus Krisztus nemcsak itt a földön tanította az Ő népét, és nem fejezte be a kijelentést és a tanítást, hanem miután mennybe ment, folytatja prófétai munkáját. Az Ő Lelke által továbbra is Ő a legfőbb Tanítómesterünk a mennyből, aki többféleképpen is munkálkodik. A felolvasott versekben látjuk, hogy mik az Ő munkái.

Először is például segít emlékeznünk megtanult igeversekre, bibliai igazságokra. Nem pusztán úgy teszi ezt, hogy segít abban, hogy ne felejtjük el azokat, hanem emlékezetünk serkentésével eszünkbe juttatja egy adott helyzetben, szituációban azokat. Továbbá akaratumkat is erősíti, hogy akarjuk parancsolatait megtenni, azok szerint dönteni. Ezért olvastuk azt, és mondta Jézus Krisztus, hogy a Vigasztaló *„eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondottam nektek”*.

Továbbá nemcsak a régen hallott és ismert igazságokat segít feleleveníteni, hanem az új igazságok tanulásában is Ő vezet bennünket. Amikor Igét olvasunk, igehirdetéseket hallgatunk, szolgálunk, vagy éppen a hétköznapi dolgait tesszük, Szentlelke sokszor megértet velünk olyan igét, amit már régóta tudunk, régóta ismerünk, csak addig nem értettük. És az, hogy ilyen új igazságokat fedezünk fel a Szentírásban, az az Ő prófétai munkájának köszönhető. Ezért is mondta azt Jézus Krisztus, hogy *„az igazságnak Lelke elvezérel majd titeket minden igazságra”*. Ezzel nemcsak azt ígéri, hogy 1-2 dolgot tanít meg, hanem az üdvösségünkhöz szükséges minden igazságot megtanít nekünk. Ezért hangsúlyos az, amit mond, hogy *„elvezérel majd titeket minden igazságra”*. Nem fogunk mindent megérteni a teljes Szentírásból, de ami az üdvösségünkhöz szükséges, azt megérteti velünk.

Ez az ígérete a tanítványok számára, az apostolok számára pünkösdkor beteljesedett. És attól a naptól kezdve Jézus Krisztus, mondhatni látványos módon munkálkodik Szentlelke által az Ő népében. Hogyan? Mi egy próféta legfőbb feladata? Az, hogy Isten akaratát továbbítsa és kijelentse népének. Ha végig gondoljuk Jézus Krisztus mennybemenetele után íródott meg az Újszövetség. Az, hogy az apostolok és az evangélisták leírták mindezt, az Jézus Krisztus prófétai munkásságának volt köszönhető, mert Ő jelentette ki nekik, és Ő volt az, aki ihlette az Újszövetséget. Az Ő munkája volt az is, hogy a korai egyházban hívő elődeink felismerjék és megkülönböztessék ezeket a szent könyveket azoktól a könyvektől, amelyek pusztán emberi művek voltak, és amelyekben tévtanítások is előfordultak. Az, hogy összeállt a Szentírás újszövetségi része, Jézus Krisztus prófétai munkásságának volt köszönhető.

Továbbá Prófétaként Ő munkálkodik az apostolok és az igehirdetők prédikációin keresztül is, amikor azok az Igét magyarázták. Pál apostol, aki az újszövetségi kor egyik legnagyobb igehirdetője volt, maga vallja ezt meg, amikor így ír: *„kicsoda Pál és kicsoda Apollós? Csak szolgák, akik által hívőkké lettek, és pedig amint kinek-kinek az Úr adta. Én plántáltam, Apollós öntözött, de az Isten adta a növekedést.”* Pál az igehirdetés nyomán az emberben lezajló változásokat Istennek tulajdonítja, nem pedig magának. Mert azt mondja, hogy ő és Apollós csak szolgák, olyanok, mint a kertészek: az élet megszületésének és növekedésének körülményeit készítik elő, a magot a földbe teszik, el-

JÉZUS KRISZTUS MUNKÁI A MENNYBEN

vetik és megöntözik. De ők nem képesek elérni azt, hogy az a mag életre keljen és növekedjen. Ők csak a körülményekben tudnak közreműködni. De ki az, aki új életet támaszt, és ki az, aki a növekedést adja? Az Úr az – mutat Pál apostol Istenre – Ő az, aki a növekedést adja. Az igazság – a Szentírás igazságainak – hatékonnyá tételét a hívők szívében és életében csakis Jézus Krisztus végezheti el! Ő az, aki az ígéket hatékonnyá és hatásossá teszi a mi életünkben.

És végül lássuk meg Jézus Krisztus azon munkáját Egyházának vezetésében, amely által az Ő népét az I. Timótheus 3,15 szerint az igazságnak oszlopává és erősségévé tette. Azaz: mindenféle tévtanítás, babonáság, üldözések és felesleges vitatkozások közepette megőrizte az ige tiszta értelmezését, magyarázatát és az evangéliumot, amelyet a reformáció alkalmával csodálatosan nyilvánosságra hozott, megerősített, és az óta is őrzi népe között. Lehet, hogy az egyház bizonyos korban halottnak látszik. Mégis, Isten megőrzi benne az evangéliumot, és nem hagyja, hogy elveszen, mert Ő maga a garanciája annak, hogy az evangélium és az Ige tiszta magyarázata fenn fog maradni.

Még olyan helyzetben is, mint Illés próféta idejében volt az egyház. Illés azt gondolta, hogy rajta kívül már nincsen senki, egyetlen lélek sem, aki az Urat kövesse. (Voltak, az Úr hagyott meg népéből 7000 lelket, de ők is rejtve követték az Urat.) De Illés által megőrizte az evangéliumot, megőrizte az Ige tiszta értelmezését, magyarázatát, és az ő szolgálata révén az egyház megújult. A próféták szolgálata révén Isten mindig gyűjtött magának össze maradékot, akik az Egyházat alkották, és megőrizték az Ő igéjét. Jézus Krisztus ezt a prófétai munkáját a mai nap is végzi.

Látjuk tehát, hogy Jézus Krisztus Prófétaként is, Főpapként is és Királyként is nagyon sok munkát visz véghez. Munkájának nagyobb részét pedig még meg sem említettük. Mindezeket hallva az maradt hátra, hogy feltegyük a kérdést, hogy mit tegyünk, és mit higgyünk ennek tudatában? Miért jó így egyben látni, miért jó így felsorolni Jézus Krisztus királyi, főpapi és prófétai munkáit? Három dolog miatt.

Először is azért, hogy lássuk meg a mennybemenetel fontosságát és gazdagságát! Ha Jézus Krisztus nem megy a mennybe, akkor mindezeket a munkáit nem végzi el, akkor nem veszi át az uralmat a menny és föld fölött, akkor nem lép be a mennyei szentélybe, hogy közbenjárjon értünk, és akkor a Szentlelket nem küldi el és nem tanítja az övéit. Így viszont, hogy megtette, hihetetlen gazdagság és kincs származik ebből. Nagyon sokszor a nagy ünnepek között karácsonyt, húsvétot és pünkösdöt említjük – a mennybemenetelre is tekintünk ugyanígy: nem egy mellékes dolog, hanem folytatása húsvétnak, kiteljesedése annak.

Másodszor azért fontos egyben látnunk mindezeket a munkáit, hogy sose – és ha lehet, akkor ezt értsük szó szerint –, hogy soha semmikor ne gondoljuk, és ne mondjuk azt, hogy Urunk nem tesz értünk semmit! Ez sokszor kísért meg minket. Különböző fájdalomok, megpróbáltatások közepette azt kérdezzük: „Hol van Isten? Nem tesz semmit? Miért nem jön a segítségemre? Miért nem tesz valamit?” Mintha Ő tétlen lenne! Ha elcsüggedünk, ha elfáradunk a ránk

helyezett terhek miatt, ha bűneink fejünk fölé nőnek, sose gondoljuk azt, hogy Jézus Krisztus nem tesz semmit sem értünk! Gondoljunk csak mindezekre a felsorolt dolgokra. Már önmagában véve a golgotai kereszten véghezvitt váltása is csodálatos dolog. De lássuk meg, hogy mennyire tevékeny Ő miértünk minden nap. Királyunkként Ura életünk minden pillanatának és helyzetének. Főpapunkként bármikor fordulhatunk Őhöz, és bizonyosak lehetünk benne, hogy Ő sosem fogja abbahagyni az értünk való könyörgést. És legfőbb Prófétaként pedig mindig emlékeztet bennünket az igazságra, vagy megtanít bennünket arra, amire éppen az adott helyzetben és pillanatban szükségünk van.

Harmadszor pedig azért volt szükséges ezeket a munkáit összefoglalni, hogy meglássuk: bőven van okunk a hálaadásra, mert Jézus Krisztus munkálkodik értünk ma is és holnap is. Gyakran hallom itt a gyülekezetben azt, hogy mindig van miért hálát adunk Urunknak, és ez így is van. Viszont sokszor elszomorodom egy-egy gyülekezeti alkalmon, hogy amikor az imádságra kerül a sor, vagy nem merünk hangosan, közösen imádkozni, vagy ha imádkozunk is, abban kevés a hálaadás. Buzdítson bennünket hálaadásra, és odaszánt életre mindaz, amit a mi Urunk Királyunk, Főpapunk és Főprófétánk mindennap megtesz értünk. A Szent Lélek vezessen és segítsen minket ebben!

Imádkozzunk!

Dicsőítünk Téged, Úr Jézus Krisztus, azért, hogy a mennyben az Atya Isten jobbján ülsz, és ott nem pusztán tétlenül vársz és fogadod a dicsőítést, tiszteletet, hanem miértünk uralkodsz „*az Atya Isten dicsőségére*”. Köszönjük, hogy Igédben megláttatod velünk mennyi mindent teszel 1 nap is értünk.

Köszönjük, hogy Ura vagy életünk pillanatnyi helyzetének, hogy Te irányt mutatsz nekünk ebben a célt tévesztett világban. Köszönjük azt, hogy megvédsz bennünket ellenségeinktől, vezetsz bennünket csatáinkban, felkeltesz bennünket, ha elalszunk, és erőt adsz a folytatáshoz, amikor meglankadunk.

És köszönjük, hogy szüntelen közbenjársz értünk, és ezt sosem hagyod abba. Köszönjük golgotai kereszteden bemutatott egyetlenegy áldozatodat, amely által kegyelmet kaphatunk, amely megújul minden nap. Köszönjük, hogy a mi imádságainkat, szolgálatainkat, amelyek tökéletlenek, sokszor hiányosak, bűnös kívánságtól beszennyezettek, ezeket is tökéletessé teszed áldozatod révén. Hálát adunk, hogy azért is könyörögsz, amit nekünk nem jut eszünkbe kérni.

Köszönjük, hogy prófétaként adtad nekünk a kijelentést: Igédet. Köszönjük, hogy emlékeztetsz bennünket akaratra, hogy új igazságokra vezérelsz el bennünket egyen-egyenként és együttesen is. Hálát adunk azért, hogy hirdeted az evangéliumot, és hogy Te magad vagy a garancia arra, hogy az evangélium és a tiszta tanítás fennmaradjon.

Bocsásd meg nekünk, hogy annyira e világ szerint akarunk élni, annyira azt gondoljuk, hogy szükséges lenne a Te testi jelenléted, hogy elfeledkezünk arról, hogy hit által, Lelkeden keresztül közelebb vagy mindennél hozzánk. Köszönjük, hogy ezt a gyarlóságunkat is ismered és meg akarsz bennünket változtatni ebben. Kérünk, segíts, és küldd Szentlekedet, aki munkálja bennünk

JÉZUS KRISZTUS MUNKÁI A MENNYBEN

azt az alázatot, hogy újból és újból minden nap odamenjünk Teled, trónusod elé. Köszönjük ezt a lehetőséget Neked.

Könyörgünk beteg testvéreinkért, Te adj nekik gyógyulást, türelmet és erőt elhordozni fájdalmaikat. Kérünk a szenvedőkért, az egyedül lévőkért, a gyászoló testvéreinkért, Te legyél számukra vigasztalás. És kérünk, hogy a testvéri szeretetet, amely gyakran meg tud hidegülni bennünk, Te újítsd meg. Köszönjük, hogy gyülekezet közösségében élhetünk, egymás hite által épülhetünk, egymás szeretettel teljes feddései, bátorításai révén a Te utadon járhatunk.

Kérünk, hogy továbbra is maradj és vezess bennünket. Vezesd egyházunkat is, annak vezetőit Igéden keresztül. Könyörgünk népünk vezetőiért, a Te akaratod szerint hadd vezessék népedet és hozzanak döntéseket. És kérünk, hogy személyesen mi magunk is hadd lehessünk a Te követőid és szolgálóid.

Köszönjük, hűséges Pásztorunk, hogy védsz, óvsz és vezetsz bennünket. Legyen a Te háromszor szent neved áldott örökkön-örökké!

Ámen.

292 dicséret 1-4.7

1. Ó dicsőségnek felkent fejedelme, Úr Jézus Krisztus, hívek segedelme,
Kit az Úr Isten rendelt váltságra S felemelt bölcsen nagy méltóságra:
Felékesített, mint drága ruhával, A Szentléleknek bő ajándékával,
És reád bízván az idvességet, Adott válladra hármas tisztséget.

2. Te vagy az Úrnak egy FŐPRÓFÉTÁJA, Te vagy titkának világos táblája,
Ki megjelentéd nagy indulatját, A váltság felől szent akaratját:
Hogy akik még nagy sötétben volnának, Az igazság napjára találának
És általlátnák, mint napnak fényét Az idvességnek igaz ösvényét,

3. Te vagy az Úrnak megszentelt FŐPAPJA, Általad költ fel jókedvének napja,
Ki szent testednek áldozatjával Váltságot nyertél annak árával.
Szent érdemednek most is jelentése Olyan, mint szádnak drága könyörgése,
Ez által szíved valamit kíván, Az Úr megadja néked azt nyilván.

4. Te vagy az Úrnak felkent nagy KIRÁLYA, Kinek vettetek mindenenek alája,
Aki népedet tiszta igéddel, Oktatod s vezérléd Szentlelkeddel.
Minden ügyében felállasz mellette, Ellenségivel harcolsz ő helyette,
Minden veszélyét karod elhajtja S az idvességben végig megtartja.

(...)

7. Te pedig, híveidnek szemefénye, Úr Jézus Krisztus, életem reménye,
Vedd fel szolgálodat erős karodra, És vigyázz énrám, gyenge juhodra.
Oktass és taníts hathatós igéddel, Biztass, erősíts, a te Szentlelkeddel,
Hogy végre pályafutásom után, Hozzád mehessek az élet útján.